

Lenger (VS):

VS vil gerne deltage i arbejdet med at nå frem til den lovgivning, som skal danne grundlag for en eller anden instans, og også den lovgivning, som i øvrigt skal finde sted på de mere konkrete områder inden for den medicinske teknologi, men vi vil hverken sige ja eller nej til indenrigsministerens lovforslag. Socialdemokratiet har jo også udformet et forslag, og det indeholder mange ting, bl.a. har de valgt at kalde forsamlingen for en kommission. Sammensætningen af denne synes vi er betydelig bedre end efter ministerens forslag. Det skyldes, at i det socialdemokratiske forslag er der tale om en betydelig bredere sammensætning, end ministeren foreslår, og først og fremmest er der tale om at sammensætte kommissionen på en sådan måde, at de enkelte medlemmer også har et bagland og ikke kun repræsenterer sig selv. Det synes vi er en væsentlig og meget positiv forskel til fordel for det socialdemokratiske forslag.

Derfor vil vi opfordre ministeren til at drage den konklusion af debatten i dag, at hun nu optager forhandlinger med folketingets partier om at nå frem til en fælles løsning.

Vi er derimod glade for, at ministeren i sit forslag ikke har begrænset sig til at foreslå et etisk råd, men også har taget hul på den egentlige lovgivning om medicinsk etik. Det er noget, som VS har efterlyst, siden vi for mere end halvandet år siden første gang rejste debatten her i salen. Med forslaget imødekommer ministeren endog en del af det, som vi havde med i vores beslutningsforslag sidste forår, nemlig forbuddet mod kloning, forsøg på befrugtede æg, mosaikindivider og befrugtning på tværs af artsgrænserne.

Men vi har tre spørgsmål til ministeren, som vi gerne vil have svar på.

For det første vil vi spørge, om det er ministerens mening også at forbyde indgreb i arvemassen i det hele taget. I givet fald: hvor i lovforslaget står det? Jeg synes, det er svært at få øje på, og jeg mener, at ethvert indgreb i arvemassen skal forbydes. § 3, stk. 2, er muligvis tænkt som et sådant forbud, men det omhandler jo kun forsøg, og med lidt behændighed kan man altid kalde indgreb i arvemassen for behandling.

For det andet vil jeg spørge, om § 3, stk. 2, der begrænser forsøg med befrugtede æg til de tilfælde, hvor det gælder om at forbedre teknikken med henblik på at fremkalde graviditet, indebærer, at disse forsøg skal ske inden for en uge, 14 dage, en måned – eller hvad? Jeg synes ikke, der står noget om det i bemærkningerne, og jeg synes heller ikke, ministeren var inde på det i sine indledende bemærkninger i dag. Det spørgsmål var jo helt centralt i debatten den 10. april; og jeg vil gerne spørge: hvordan skal det egentlig forstås? Eller sagt på en anden måde: kan der foretages forsøg på befrugtede æg, uden at de anvendes bagefter? Eller skal de måske tværtimod anvendes bagefter?

Det var uklarhederne.

Dernæst er der de spørgsmål, som slet ikke er berørt, f.eks. spørgsmålet om rugemødrene. Det skyldes måske, at der kommer et initiativ fra justitsministeren. Det skal så være mit tredje spørgsmål.

Der er også nogle uklarheder vedrørende fosterdiagnostikken, som heller ikke er berørt, bl.a. muligheden for med den forfinede teknik at frasortere børn på grund af køn. Jeg vil godt spørge, om regeringen har opgivet at tage stilling til de spørgsmål eller regeringens holdning fremkommer på et andet tidspunkt eller på en anden måde end i forbindelse med dette lovforslag.

Men hensyn til sammensætningen af ministerens etiske råd er det mit indtryk, at hun lægger for stor vægt på at inddrage personer, der kun repræsenterer sig selv, og for lille vægt på, at de bør holde kontakt til et bagland for også at have fingeren i jorden og notere, hvilke holdninger der i øvrigt trives i befolkningen. Den ligelige sammensætning med hensyn til mænd og kvinder ser ud som en uforpligtende hensigtserklæring, og der er med ministerens konstruktion ingen garanti for, at f.eks. handicaporganisationerne, de mennesker, som i årene fremover vil blive ret alene, fordi de i stigende grad fravælges, bliver repræsenteret i rådet.

Vi mener ikke, at det læge element bør udvælges blandt medlemmerne i de regionale videnskabetiske komiteer. Vi kan ærlig talt ikke se, hvad der specielt peger på dem som lægfolk, ud over at de beskæftiger sig med problemerne i forvejen, men det gør dem tværtimod mindre til lægfolk, end vi kunne ønske os. Derfor tiltaler det socialdemokrati-